

PROP DE VOSALTRES

1 de gener, Jornada Mundial de la Pau

Estimats diocesans:

«**H**i ha tres eines per construir avui una pau duradora: educació, treball i diàleg entre generacions». Aquest és el contingut essencial del Missatge del papa Francesc sobre la pau que dirigeix a tots els catòlics i persones de bona voluntat del món sencer en aquesta Jornada que inicia l'any 2022. Són paraules que brollen del cor d'un home preocupat per la pau que recull en el sentit de la Sagrada Escripura i de la Tradició de l'Església i, adreçades a tothom, poden fonamentar els anhels de pau del gènere humà. Al llarg dels segles, l'home ha comès un munt d'abusos i ha causat moltes morts per les guerres que ha protagonitzat, però podem dir que, essencialment, està fet per a la pau, que és un do de Déu. La pau és una constant aspiració, un permanent desig, un urgent compromís en favor de tota la humanitat. Cada any, el dia 1 de gener, el Papa ens convida a resar i treballar per la pau.

Amb aquestes línies us vull invitar a la lectura del Missatge papal. És un text curt, amb un repertori de molts problemes actuals que pertorben la pau i amb un resum d'anotacions i consells per col·laborar en la consecució de la tan desitjada promesa messiànica. També, per descomptat, és un breu comentari per insistir en la importància del nostre treball concret, personal i diocesà, per la pau en el nostre entorn i en el món sencer. Esperona a fer servir les nostres pròpies habilitats, sent coherents

amb el respecte i dignitat dels altres i desitjant ser protagonistes i hereus de la benaurança proclamada per Jesús que és, alhora, un do messiànic i una obra humana.

En el seu Missatge el Sant Pare identifica tres contextos de plena actualitat per reflexionar i actuar, d'on en neix el títol: «Educació, treball i diàleg entre generacions: eines per construir una pau duradora.»

El passat 1 de gener ens recomanava la «cultura de la cura», un camí proposat per erradicar la cultura de la indiferència, l'exclusió i la confrontació, que massa sovint imperen en els nostres dies. Ara suggereix una lectura innovadora que respongui a les necessitats dels temps actuals i futurs. La invitació a través d'aquest triple tema és, per tant, a llegir els signes dels temps amb els ulls de la fe, perquè la direcció d'aquest canvi desperti velles i noves preguntes amb les quals és just i necessari acarar-s'hi.

¿Com l'educació i la formació pot construir una pau duradora? Qualsevol estudi sociològic assenyala l'àmbit educatiu com el més adequat per dissenyar per a la humanitat un futur millor en tots els aspectes. Cal fomentar hàbits de pau, de proximitat, de fraternitat entre nens i joves i rebutjar les actituds agressives, de confrontació, d'odi entre els pobles. No hem de reproduir models violents, de guerra, de mort.

¿El treball en el món respon més o menys a les necessitats vitals de justícia i llibertat de l'ésser humà? Si pretenem que el nostre món sigui més pacífic, haurem de practicar amb tenacitat i coherència allò de treballar per viure —i no d'una manera desmesurada, viure per treballar— i que prevalgui sempre una consciència col·lectiva d'un treball digne per a tothom. És difícil, però no és impossible si aconseguim un canvi radical de mentalitat.

¿Les generacions són realment solidàries entre elles? La resposta està ben desenvolupada en els dos últims documents del Papa que ens han fet pensar molt: l'un, sobre la casa comuna, la creació, tot mirant el futur (*Laudato si'*); i l'altre, sobre la fraternitat universal (*Fratelli tutti*) tot mirant els ulls de les persones com el que són, fills d'un mateix Déu.

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Preparem la Jornada de la Infància Missionera

Diumenge 16 de gener celebrem la Jornada de la Infància Missionera. Des de la Delegació diocesana de Missions, escoles, parròquies, comunitats i diferents entitats que treballen amb la infància han rebut els recursos de la campanya i de la Jornada.

Les Obres Missionals Pontificies posen a disposició de petits i grans, de col·legis i catequesis, la Guia pràctica per a treballar la Missió amb els infants, un Itinerari per a la infància de Jesús, enguany el 4t curs! Després d'acompanyar a Jesús, els tres anys anteriors, per Betlem, Egipte i Natzaret, ara a Jerusalem serem: LLUM PER AL MÓN!

L'Obra de la Infància Missionera porta des del 1843 implicant els més petits en la missió de l'Església. Una escola meravellosa de formació en la fe i en la missió, per a tots els nens del món!

Els infants formant part d'una gran xarxa de solidaritat universal que dona suport als missioners i a la seva tasca amb els més petits i desfavorits.

També els convida a col·laborar personalment amb els seus estalvis, ajudant així els nens i nenes dels països de Missió. «Els nens ajuden els nens», lema universal de la Infància Missionera.

Ser cristià és ser missioner, aquí i allà, ho sabem, però com puc ser llum per al món?

Acompanyem els més petits de dues maneres: Ajudant als missioners pregant per ells, comunicar-me amb ells per a tenir-los molt presents, animar-los i sent generosos econòmicament. També atenent els infants a les Missions: estimant-los, sentint-nos propers a ells i les seves necessitats, protegint-los i procurant que no els manqui allò que és essencial, ajudant-los a créixer com a bones persones i bons cristians.

CERCA DE VOSOTROS

1 de enero: Jornada Mundial de la Paz

Queridos diocesanos:

«Hay tres herramientas para construir hoy una paz duradera: educación, trabajo y diálogo entre generaciones». Ese es el contenido esencial del Mensaje del papa Francisco que sobre la paz dirige a todos los católicos y personas de buena voluntad del mundo entero en esta jornada que inicia el año 2022. Son palabras que brotan del corazón de un hombre preocupado por la paz y que recogen el sentir de la Sagrada Escritura y de la Tradición de la Iglesia para interesar a todos y fundamentar las ansias de paz del género humano. El hombre ha hecho a lo largo de los siglos un montón de tropelías y ha causado muchas muertes por las guerras que ha protagonizado, pero podemos decir que fundamentalmente está hecho para la paz que es un don de Dios. Es una constante aspiración, es un permanente deseo, es un urgente compromiso en favor de toda la humanidad. Cada año, el día 1 de enero, el Papa nos invita a rezar y a trabajar por la paz.

Pretendo con estas líneas invitar a todos a la lectura del Mensaje papal. Es un texto corto, con un elenco de muchos problemas actuales que perturban la paz y con un resumen de apuntes y consejos para colaborar en la consecución de la tan deseada promesa mesiánica. También, por supuesto, un breve comentario para insistir en la importancia de nuestro trabajo concreto, personal y diocesano, por la paz en nuestro entorno y en el mundo entero. Utilizando nuestras propias habilidades, siendo coherentes con el respeto y dignidad de los demás y deseando ser protagonistas y herederos de la bienaventuranza proclamada por Jesús porque aquella es un don mesiánico y una obra humana.

En el Mensaje el Santo Padre identifica tres contextos de gran actualidad sobre los que reflexionar y actuar. De ahí el título: «Educación, trabajo, diálogo entre generaciones: herramientas para construir una paz duradera.»

El pasado 1 de enero ofrecía la «cultura del cuidado», un camino propuesto para erradicar la cultura de la indiferencia, el descarte y la confrontación, imperante demasiado a menudo en nuestros días. Ahora propone una lectura innovadora que responda a las necesidades de los tiempos actuales y futuros. La invitación a través de este triple tema es, por tanto, a leer los signos de los tiempos con los ojos de la fe, para que la dirección de este cambio despierte viejas y nuevas preguntas con las que es justo y necesario enfrentarse.

¿Cómo puede la educación y la formación construir una paz duradera? Cualquier estudio sociológico señala el ámbito educativo como el más adecuado para diseñar un futuro mejor en todos los órdenes para la humanidad. También fomentando hábitos de paz, de cercanía, de fraternidad entre niños y jóvenes; desechando las actitudes agresivas, de confrontación, de odio entre los pueblos. No reproduzcamos modelos violentos, de guerra, de muerte.

¿El trabajo en el mundo responde más o menos a las necesidades vitales de justicia y libertad del ser humano? Si pretendemos que nuestro mundo sea más pacífico, deberemos practicar con tenacidad y con coherencia aquello de trabajar para vivir (y no de modo desafiado vivir para trabajar) y que prevalezca siempre una conciencia colectiva de un trabajo digno para todos. Es difícil pero no imposible si conseguimos un cambio de mentalidad radical.

¿Son las generaciones realmente solidarias entre sí? La respuesta está muy desarrollada en dos últimos documentos de este Papa que nos han hecho pensar mucho, uno referido a la casa común, la creación, mirando al futuro (*Laudato si'*); otro referido a la fraternidad universal (*Fratelli tutti*) mirando a los ojos de las personas como lo que son, hijos de un mismo Dios.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

«El nostre repte és donar a conèixer l'Acadèmia Mariana»

Entrevista a Yolanda Soria Villalonga, nova directora de l'Acadèmia Mariana

Yolanda Soria Villalonga va néixer a Lleida el 12 d'agost de 1963. És doctora enginyera agrònoma i llicenciada en Ciència i Tecnologia dels Aliments. Exerceix la seva activitat professional a la Universitat de Lleida (UdL) com a professora titular del Departament d'Hortofruccultura, Botànica i Jardineria, que va dirigir des de 2013 fins a 2019.

Què és i què representa l'Acadèmia Mariana?

L'Acadèmia Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfico-Mariana de Lleida és una institució que va néixer al 1862, concretament el 12 d'octubre per a coincidir amb la festivitat de la Verge del Pilar, fundada pel sacerdot Josep Escolà i els seus col·laboradors laics, Lluís Roca i Josep Mensa, que van ser els membres de la primera Junta Directiva. L'objectiu d'aquesta associació és honorar a la Verge Maria i difondre el coneixement de les seves excel·lències i glòries, preferentment mitjançant la literatura i l'art en general. Des dels seus inicis, cada any se celebra un Certamen Marià sobre diferents advocacions de la Mare de Déu. La Mare de Déu de l'Acadèmia, la Verge Blanca, és la patrona de la ciutat de Lleida i la seva festivitat se celebra el dia 2 d'octubre.

Quina és la teva vinculació amb aquesta institució?

Des de ben petita he estat vinculada a aquesta institució ja que el meu avi Ignasi de Villalonga i la meva mare Josefina en van formar part. La meva mare tenia una especial devoció a la Verge Blanca que va saber transmetre als seus fills. El meu pare, amb una posició potser menys visible, també en tenia una gran devoció. Esdeveniments importants de la meua vida, des de la meua primera comunió, els vaig celebrar a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana. De petits, tota la família anàvem al Certamen Marià que organitzava Mn. Salvador Gené i ja de més gran hi he continuat assistint. En l'actualitat formo part de la Comissió Gestora.

Quins reptes et plantejges com a directora?

El primer, i de moment, repte prioritari és donar a conèixer l'Acadèmia Mariana ja que malauradament és poc coneguda entre els ciutadans de Lleida. Els components de la nova Junta tenim que fer un equip fort que ens permeti conquerir aquesta fita. Penso que s'haurien d'organitzar altres actes, addicionalment al Certamen Marià, que donin més visibilitat a l'Acadèmia Mariana. També seria molt convenient augmentar el número

de socis, que amb el pas dels anys ha anat disminuint, especialment incorporar gent més jove.

Per primera vegada, l'Acadèmia Mariana té una dona laica al capdavant. Què creus que la teva condició de dona pot aportar a aquesta institució eclesial?

Personalment, crec en les persones, en els seus actes i la manera de ser i de fer independentment del seu gènere, tot i que reconec que la dona al llarg dels anys no ha tingut a l'Església una posició equivalent a la dels homes. Però, sens dubte, el paper de la dona a l'Església està canviant. Sense anar més lluny, recentment el papa Francesc ha nomenat a Raffaella Petri, una monja i politòloga italiana de 52 anys, secretària general de la Governació de l'Estat de la Ciutat del Vaticà, essent la primera dona en ocupar aquest càrrec.

Per la meua banda, no m'he plantejat què puc aportar a l'Acadèmia Mariana per la meua condició de dona. Per a mi és un honor que m'hagin proposat ser la directora d'aquesta institució, independentment d'aquest fet. El que sí que intentaré, per la meua manera de ser, és posar-hi molt esforç i dedicació per tal de què la institució tingui el reconeixement que considero ha de tenir. Tal i com diu el Dr. Viñas, l'Església «és tasca de tots i totes», o també podríem dir de totes i tots.

Font: Web de l'Acadèmia Mariana.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La crisi ambiental i la social són dues cares de la mateixa moneda. Les línies per a la solució requereixen una aproximació integral per a combatre la pobresa, per a retornar la dignitat als exclosos i, simultàniament, per a cuidar la naturalesa» (17 d'octubre).

@Pontifex: «L'oració cristiana infon en el cor humà una esperança invencible: l'amor de Déu pot transformar en bé qualsevol experiència que toca el nostre camí» (21 d'octubre).

@Pontifex: «L'anunci de l'Evangeli reaviva l'esperança, perquè ens recorda que en tot el que ens toca viure Déu és present, ens acompanya, ens dona valentia i creativitat per a començar sempre un camí nou» (23 d'octubre).

@Pontifex: «Caminar darrere de Jesús és anar endavant per la vida amb la seva mateixa confiança, la de ser fills estimats de Déu. És recórrer el mateix camí del Mestre, que va venir a servir i no a ser servit (Mc 10,45)» (26 d'octubre).

Descobreix el nou portal de donatius per a mantenir viva la teva parròquia

L'Església és més que un edifici o una persona. Som refugi, aliment i esperança per a aquells que ho necessiten. Tu pots ajudar-nos a arribar a més persones a través del nou portal de «**Dono a mi Iglesia**» aportant el teu granet de sorra perquè puguem continuar amb aquesta gran labor.

Aquest nou portal farà més senzill el procés de col·laboració en línia amb l'Església i la recepció de donatius per al sosteniment de l'Església.

Donoamiiglesia compta amb una interfície molt més accessible i intuïtiva a través de la que podràs fer un donatiu a la teva parròquia, a la teva diòcesi,

a seminaris i altres institucions o a la pròpia Conferència Episcopal.

A més, també trobaràs informació per a fer el teu donatiu de manera telefònica en el 910 503 406. La informació requerida per a realitzar el donatiu són les teves dades personals i de contacte, així com la teva adreça postal. A més, pots triar entre dues formes de pagament: domiciliació bancària o targeta de crèdit.

Una vegada realitzat el donatiu, podràs sol·licitar el certificat fiscal corresponent per a poder beneficiar-te de la teva desgravació en la declaració de la Renda.

Tu ens ajudes a ser una gran família.

Llardecans celebra la seva patrona, la Verge de Loreto

Un any més, Llardecans va celebrar la seva patrona, la Verge de Loreto. A l'Eucaristia hi van concelebrar diversos mossens de l'arxiprestat, el rector Mn. Josep Maria Cebrià i el fill del poble, Mn. Jordi Pardell Mateu, que es va encarregar també de l'homília.

La cerimònia, amenitzada pels cants del cor parroquial, va comptar amb la presència i la participació de la gent del poble, tots desitjant venerar la que és la protectora de la seva vila.

Estem contents que enguany hem pogut trobar-nos a casa de Maria, casa que és refugi i llar acor-

rellidora en els moments d'adversitats. Com a record d'aquesta cerimònia ens hem endut a casa una bonica estampa creada es-

pecialment per a aquest dia, que ens farà pensar sovint que la Verge de Loreto és la nostra mare estimada.

REFLEXIONS

Qui ha començat primer?... Déu!

Estem celebrant, amb la joia que escau, les festes del Nadal. «*Déu ha visitat el seu poble*» (Lc 1, 68). I és que, en les relacions entre Déu i els homes, Ell sempre comença primer. Ell té la iniciativa.

Durant aquestes festes, en el cor del cristià, agraït pel do de Déu de donar-nos el seu Fill, hi cap tota una riquesa de sentiments: admiració del Naixement, veneració de la imatge del Nen Jesús, lectura atenta de l'Evangeli de Lluc que narra els fets, l'adoració dels pastors, els nostres pessebres, amb les nades, les llums i l'arbre...

Però, en aquest segon diumenge de Nadal, la litúrgia ens ofereix contemplar el misteri de Déu fet home des d'una perspectiva més teològica i poètica, alhora. L'Església vol que alcem el nostre pensament com el vol de l'àguila, de la mà de sant Joan.

Llegim: «*Al principi, existia el qui és la Paraula. La Paraula estava amb Déu i la Paraula era Déu...*» (Jn 1,1).

Amb «al principi» traduïm el mot grec «arché». «Arché», des d'Homer, sovintaja en la literatura i en la filosofia grega. Significa començament, punt d'origen, causa primera de tot el que existeix.

En aquest sentit, el text de l'Evangeli de sant Joan al·ludeix pròpiament a un «abans de la temporalitat», és a dir, a un principi situat, no en el temps, sinó a un principi absolut, sobre el qual no es poden fer afirmacions basades en el temps ni en l'espai, com correspon solament a Déu.

Per a alguns comentaristes, aquest text és d'un himne cristològic que, d'entrada, ens trasllada a l'eternitat, és a dir, abans de l'espai i del temps. D'aquesta manera, l'expressió «al principi» no indica el moment inicial sinó que ens projecta fora del temps, fent-nos submergir en la realitat de Déu, en qui no existeix ni començament ni canvi.

«*La Paraula s'ha fet carn i ha habitat entre nosaltres*» (Jn 1,14).

Temps enrere, Déu parlava pels profetes. En la plenitud dels temps, Déu envià el seu Fill. No eren paraules, era la Paraula. No eren paraules enceses, era la Llum. No eren paraules vives, era la Vida. No eren paraules divines, era Déu. Ja no va envià més profetes, ara envià el propi Fill. I s'anomena Déu-amb-nosaltres, Déu que salva, Emmanuel. No és un home ple de saviesa, sinó la Saviesa feta home.

«*La Paraula s'ha fet carn*». Tant ha estimat Déu el món. Ell ha començat primer. Encarnar-se no és precisament vestir-se de glòria i de felicitat, sinó que és prendre el farcell pesat de la nostra condició humana. Jesús neix com un de tants. Neix infant com tots i pobre com la majoria.

És el misteri de Nadal que celebrem.

Mn. Ramon Sàries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 2,29-3,6 / SI 97 / Jo 1,29-34]. Santíssim Nom de Jesús. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. V), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, mr.; sant Atanasi (o Tannari), mr.; sant Josep Maria Thomasi, prevere teatí, card.; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prevere carmelità.

4. □ Dimarts [1Jo 3,7-10 / SI 97 / Jo 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel Anna Seton, rel. paüla, dels Es-

tats Units; santa Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres i Morales, vg., (rel. angèlica); sant Manuel González Garcia, bisbe; santa Isabel Anna Bayley Seton, rel.; santa Zedislava de Lemberg.

5. □ Dimecres [1Jo 3,11-21 / SI 99 / Jo 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista; sant Carles Houben, prev. passionista.

6. □ Dijous [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2,1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora); sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Divendres [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Dissabte [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 1a setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / SI 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22)]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

Diumenge II després de Nadal (C)

COMENTARI

«El qui és la Paraula es va fer home»

Avui les lectures ens conviden a meditar en profunditat sobre el que realment contemplem per Nadal, més enllà de les aparences. El gran pròleg de Joan és una magnífica síntesi del que celebrem aquests dies: *El qui és Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Tenia en ell la Vida i la Vida era la Llum dels homes. Doncs bé, Aquell qui és la Paraula de Vida i de Llum que era Déu i vivia amb Déu es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle; és a dir, s'ha fet un veí més del nostre món, de cadascú de nosaltres. Déu fet home! heus aquí el gran misteri que contemplem en aquests dies, un misteri incomprensible, que mai no serem capaços de copsar plenament. Com és la Llum resplendeix en la foscor i il·lumina tots els homes. I com és Vida ens permet de viure de la seva mateixa vida, la vida de Déu: A tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. Però això sí, cal acollir aquesta Llum i aquesta Vida. Perquè alguns no ho han fet: El món no l'ha reconegut; ha vingut a casa seva i els seus no l'han acollit. Aquest és un perill real també per a tots nosaltres: negar-nos a rebre la Llum i la Vida.*

La primera lectura ens presenta la saviesa de Déu que es fa present en el poble d'Israel. Aquesta saviesa ens fa pensar en la Paraula de l'Evangeli: *M'he establert a Sió, exerceixo el meu poder a Jerusalem... he tret brotada en la possessió del Senyor, en la seva heretat. Sant Pau ens recorda el gran do de la vinguda de Crist, Paraula de Déu, a la terra: Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist segons la seva benèvola decisió. Aquest és el gran do que ens ha fet Jesús. L'Evangeli encara ens diu: La Llei (la saviesa de Déu), Déu la donà per Moisès però la gràcia i la veritat ens ha vingut per Jesucrist, gràcia sobre gràcia. Només Jesucrist ens fa conèixer de veritat qui és Déu: Déu ningú no l'ha vist mai, però Déu Fill únic que està en el si del Pare és qui l'ha revelat. Necessitem tota la vida per endinsar-nos una mica en aquest gran do de Déu.*

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat". M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem. He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor, en la seva heretat».

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, Sió, / canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra, / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dona lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat. Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dona entre els sants.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegarla. Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Eclo 24,1-2.8-12)

La sabiduría hace su propia alabanza, encuentra su honor en Dios y se gloria en medio de su pueblo. En la asamblea del Altísimo abre su boca y se gloria ante el Poderoso. «El Creador del universo me dio una orden, el que me había creado estableció mi morada y me dijo: "Pon tu tienda en Jacob, y fija tu heredad en Israel". Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y nunca jamás dejaré de existir. Ejercí mi ministerio en la Tienda santa delante de él, y así me establecí en Sión. En la ciudad amada encontré descanso, y en Jerusalén reside mi poder. Arraigué en un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad».

▶ Salmo responsorial (147)

R. *El Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sió. / Que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en Cristo con toda clase de benedicciones espirituales en los cielos.

Él nos eligió en Cristo antes de la fundación del mundo para que fuésemos santos e intachables ante él por el amor. Él nos ha destinado por medio de Jesucristo, según el beneplácito de su voluntad, a ser sus hijos, para alabanza de la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en el Amado.

Por eso, habiendo oído hablar de vuestra fe en Cristo y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mis oraciones, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Comienzo del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio existía el Verbo, y el Verbo estaba junto a Dios, y el Verbo era Dios. Él estaba en el principio junto a Dios. Por medio de él se hizo todo, y sin él no se hizo nada de cuanto se ha hecho.

En él estaba la vida, y la vida era la luz de los hombres. Y la luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no lo recibió. El verbo era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre, viniendo al mundo.

En el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de él, y el mundo no lo conoció. Vino a su casa, y los suyos no lo recibieron. Pero a cuantos lo recibieron, les dio poder de ser hijos de Dios, a los que creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de deseo de carne, ni de deseo de varón, sino que han nacido de Dios. Y el Verbo se hizo carne y habitó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria como del Unigénito del Padre, lleno de gracia y de verdad.